

සමාජවාදී කම්කරු පක්ෂයේ විවෘත ලිපිය

නොවැම්බර් 16, 1953

මෙහි පහත පල වන්නේ 1953 නොවැම්බර් 16 ද එවකට එක්සත් ජනපදයේ ට්‍රොට්ස්කිවාදී පක්ෂය වන සමාජවාදී කම්කරු පක්ෂයේ නායක ජේම්ස් පී. කැනන් විසින් ලෝක ට්‍රොට්ස්කිවාදී ව්‍යාපාරය වෙත විවෘත ලිපියක් යන මැයෙන් ඉදිරිපත් කල ලිපියයි. එම නොවැම්බරයේ දී හතර වන ජාත්‍යන්තරය තුළ හටගත් හේදයට තුඩු දුන් දේශපාලනික හා න්‍යායික ගැටලු කැනන්ගේ ලිපිය මගින් පැහැදිලි කෙරේ. එක්සත් ජනපදයේ ට්‍රොට්ස්කිවාදී ව්‍යාපාරයේ ආරම්භකයා වූ කැනන් විසින් නායකත්වය දුන් සම්මතධාරී ට්‍රොට්ස්කිවාදීන් ද එවක හතර වන ජාත්‍යන්තරයේ ජාත්‍යන්තර ලේකම් මන්ඩලයේ ප්‍රධාන නායකයන් වූ මයිකල් පැබ්ලෝ හා අර්නස්ට් මැන්ඩෙල් විසින් මෙහෙයවන ලද අවස්ථාවාදී ප්‍රවණතාවන් ද අතර ඇති වූ මෙම හේදයේ දී පරදුවට තැබුණේ හතර වන ජාත්‍යන්තරයේ සමස්ත පැවැත්ම ම ය. කැනන්ගේ විවෘත ලිපිය නිකුත් කිරීමෙන් සහියකට පසු 1953 නොවැම්බර් 23 ද හතර වන ජාත්‍යන්තරයේ ජාත්‍යන්තර කමිටුව පිහිටුවීම මගින් මයිකල් පැබ්ලෝගේ හා මැන්ඩෙල්ගේ අවස්ථාවාදී පිලිවෙතට එරෙහිව හතර වන ජාත්‍යන්තරයේ විප්ලවවාදී පිලිවෙත ආරක්ෂා කර ගැනුණි.

එක්සත් ජනපදයෙහි ට්‍රොට්ස්කිවාදී ව්‍යාපාරයට පදනම දැමීමෙන් විසි පස් වන සංවත්සරයෙහි දී සමාජවාදී කම්කරු පක්ෂයේ ජාතික කමිටුවේ සම්මේලනය, ලොවපුරා සිටින සම්ප්‍රදායික ට්‍රොට්ස්කිවාදීන්ට තමන්ගේ විප්ලවවාදී සමාජවාදී සුඛ පැතුම් එවයි.

සමාජවාදී කම්කරු පක්ෂය, ඩෙමොක්‍රටිවරුන් හා රිපබ්ලිකානුවරුන් විසින් සම්මත කෙරුණු ප්‍රජාතන්ත්‍ර විරෝධී නීතිරීති කරන කොට ගෙන, හතර වන ජාත්‍යන්තරයට — එනම්, සමාජ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදීන්ගේ දෙවන ජාත්‍යන්තරය විසින් හා ස්වැලින්වාදීන්ගේ තෙවන ජාත්‍යන්තරය විසින් පාලන දෙනු ලැබූ ක්‍රියා මාර්ගය පෙරට ගෙන යාමට හා සපුරාලීමට ලියාපදිංචි ට්‍රොට්ස්කි විසින් පදනම දැමූ, සමාජවාදී විප්ලවයේ ලෝක පක්ෂයට — තව දුරටත් සම්බන්ධිත නො වුවත්, සාපරාධී ලෙස මරා දමනු ලැබූ අපගේ නායකයාගේ මග පෙන්වීම යටතේ නිර්මාණය කෙරුණු ලෝක පරිමාණ සංවිධානයේ ශුභ සිද්ධිය පිලිබඳ ව අපි උද්යෝගිමත් වන්නෙමු.

විසි පස් වසරකට පෙර, පුරෝගාමී ඇමරිකානු ට්‍රොට්ස්කිවාදීන්, ක්‍රෙම්ලනය විසින් යට ගසන ලද ට්‍රොට්ස්කිගේ ක්‍රියා මාර්ගය, ලෝක මත ජන මතයේ අවධානයට පාත්‍ර කල බව සුප්‍රකට කරුණකි. මෙම ක්‍රියාව ස්වැලින්වාදී නිලධාරියා විසින් ට්‍රොට්ස්කි මත පැටවුණු හුදකලාව බිඳීමෙහි දී හා හතර වන ජාත්‍යන්තරයට පදනම දැමීමෙහි දී තීරණාත්මක විය. ඉන්

කෙටි කලකට පසු ව තමන් පිටුවහල් කරනු ලැබීමත් සමග, ට්‍රොට්ස්කි, සමාජවාදී කම්කරු පක්ෂයේ නායකත්වය සමග තමන්ගේ මරනය සිදු වූ දිනය දක්වා ම පැවතුණු සම්පස්ථ හා විශ්වාසවන්ත සහයෝගිතාවකට මුල පිරුවේ ය.

රටවල්කිහිපයක විප්ලවීය සමාජවාදී පක්ෂ සංවිධානය කිරීමේ ඒකාබද්ධ ප්‍රයත්න මෙම සහයෝගිතාවෙහි අන්තර්ගත විය. ඔබ දන්නා පරිදි, 1938 හි හතරවන ජාත්‍යන්තරය දියත් කිරීමෙන් මෙම සහයෝගිතාව කුලුණැත්වින. අද දැවසෙහි ලෝක ට්‍රොට්ස්කිවාදී ව්‍යාපාරයේ මුල්ගල ලෙස පවතින සංක්‍රමන ක්‍රියා මාර්ගය, සමාජවාදී කම්කරු පක්ෂයේ නායකයන් හා සහයෝගිත්වයෙන් ට්‍රොට්ස්කි විසින් රචනා කරනු ලැබින. ට්‍රොට්ස්කිගේ ම ඉල්ලීම පරිදි, ඔවුන් විසින්, මෙම ක්‍රියා මාර්ගය පාදක සම්මේලනයෙහි දී පිලිගැනුම සඳහා ඉදිරිපත් කරනු ලැබින.

ට්‍රොට්ස්කි හා සමාජවාදී කම්කරු පක්ෂයේ නායකත්වය අතර සහයෝගිතාවෙහි සම්පස්ථ භාවය හා පුර්නත්වය, බර්න්හැම් හා ෂැට්මන් විසින් නායකත්වය දෙනු ලැබූ සුලු ධනේශ්වර විරුද්ධ පක්ෂයට එරෙහි ව සම්මත ට්‍රොට්ස්කිවාදී මුල ධර්ම ආරක්ෂා කිරීම සඳහා, 1939 සිට 40 දක්වා දිගින් කෙරුණු අරගලයේ වාර්තාවෙන් නිශ්චය කර ගත හැකි ය. පසු ගිය 13 වසර තුළ හතර වන ජාත්‍යන්තරය හැඩගැස්වීමෙහි ලා එම වාර්තාව ගැඹුරු බලපෑමක් කලේ ය.

ස්වැලින්ගේ රහස් පොලිසියේ ඒජන්තයකු විසින් ට්‍රොට්ස්කි ඝාතනය කරනු ලැබීමෙන් අනතුරුව, ට්‍රොට්ස්කිගේ ඉගැන්වීම් ආරක්ෂා කිරීමේ හා ප්‍රචාරය කිරීමේ නායකත්වය සමාජවාදී කම්කරු පක්ෂය තමන් අතට ගත්තේ ය. අප නායකත්වය ගත්තේ කැමැත්ත හේතු කොට ගෙන නො ව අවශ්‍යතාව නිසා ය. දෙවන ලෝක යුද්ධය, බොහෝ රටවල, විශේෂයෙන් ම නාසින් යටතේ යුරෝපයෙහි, සම්ප්‍රදායික ට්‍රොට්ස්කිවාදීන්ට රහසී ගත ව කටයුතු කිරීමට බල කලේ ය. දුෂ්කර යුද්ධ වර්ෂ මුලුල්ලේ අපි, ලතින් ඇමරිකාවෙහි, කැනඩාවෙහි, එංගලන්තයෙහි, ලංකාවෙහි, ඉන්දියාවෙහි, ඕස්ට්‍රේලියාවෙහි හා වෙනත් තැන්වල ට්‍රොට්ස්කිවාදීන් සමග සම්ප්‍රදායික ට්‍රොට්ස්කිවාදයේ ධර්ම ඔසවා තැබුමට අපිට හැකි දේ කලෙමු.

හතර වන ජාත්‍යන්තරය සංවිධානාත්මක ව යලි ව්‍යවස්ථා ගත කිරීමට උර දුන් ට්‍රොට්ස්කිවාදීන්, යුද්ධය අවසන් වීමත් සමග ම, යුරෝපය තුළ රහසී ගත ව කටයුතු කිරීමේ තත්වයෙන් ඉස්මත්තට එනු දුටු අපි ඉමහත් සතුටට පත් වීමු. ප්‍රතිගාමී නීති මගින් හතර වන ජාත්‍යන්තරයට සම්බන්ධ වීමෙන් අප වලක්වනු ලැබූ හෙයින්, අප ලෝක

ව්‍යාපාරයට ට්‍රොට්ස්කි විසින් දායාද කෙරුණු මහා සම්ප්‍රදාය දිගට ම පවත්වා ගෙන යාමෙහි සමත් නායකත්වයක ඉස්මතු වීම කෙරෙහි අපි වඩාත් ම අපේක්ෂා රැඳවීමු. යුරෝපය තුළ හතර වන ජාත්‍යන්තරයේ තරුණ අලුත් නායකත්වයට පුර්ණ විශ්වාසය හා සහයෝගය පුදු කල යුතු යැයි අපි සිතුවෙමු. සහෝදරවරුන් තමන් ම ගත් නායකත්වයෙන් බැරැරැම් වැරදි පිලිබද ස්වයං-නිරවද්‍ය වීම් ඇති කර ගැනෙන විට අප ගත් මාවත යුක්ති සහගත කෙරෙන බව අපට හැඟී ගියේ ය.

කෙසේ වෙතත්, අප, අනෙක් අයත් කැටුව, මෙම නායකත්වයට, තියුණු විවේචන නො කිරීමෙන් ලබා දුන් නිදහස ම ට්‍රොට්ස්කිවාදයේ ප්‍රාථමික ක්‍රියා මාර්ගය අත්හල පරිපාලනයෙන් තොර, රහසි ගත, පුද්ගලික කන්ඩායමකට හතර වන ජාත්‍යන්තරයේ පරිපාලනය පිලිබද ක්ෂේත්‍රයෙහි තහවුරු වීමට දොර විවර කිරීමට ආධාරක වූ වග අප දැන් පිලිගත යුතු ය.

පැබ්ලෝ වටා සංකේන්ද්‍රනය වූ මෙම කන්ඩායම දැන් දැනුවත් ව සිතාමතා ම ක්‍රියා කරනුයේ, විවිධ රටවල පවතින, ට්‍රොට්ස්කිවාදයේ ඓතිහාසික ව නිර්මිත කේඩරයන් කඩාකප්පල් කොට, හේද හින්ත කොට විසුරුවා හැර, හතර වන ජාත්‍යන්තරය දිය කර හැරීමට ය.

ට්‍රොට්ස්කිවාදයේ ක්‍රියා මාර්ගය

මෙහි දී අභියෝගයට ලක් ව ඇත්තේ කුමක් දැයි නිශ්චිත ව ගෙන හැර දක්වනු වස්, ලෝක ට්‍රොට්ස්කිවාදී ව්‍යාපාරය ගොඩනැංවීමට පදනම වූ මූල ධර්ම යලි ප්‍රකාශ කරමු.

1. ධනේශ්වර ක්‍රමයේ මර ලතෝනිය, එන්ට් එන්ට් ම දරුණු වන අවපාත, ලෝක යුද්ධ හා ෆැසිස්ට්වාදය බදු මිලේච්ඡ ප්‍රභව මගින් ශිෂ්ටාචාරය විනාශ වී යාමේ තර්ජනය ඉස්මතු කරයි. අද දින න්‍යෂ්ටික ආයුධවල වර්ධනය හැකි බැරැරැම් ම ආකාරයට මෙම අනතුර අවධාරනය කරයි.
2. අගාධයට කිඳා බැසීම වැලැක්විය හැකි වනුයේ සමාජවාදයේ සැලසුම් ගත ආර්ථිකයෙන් ධනේශ්වර ක්‍රමය ලෝක පරමාන ව විස්ථාපනය කිරීමෙන් හා ධනේශ්වර ක්‍රමය විසින් එහි මුල් දිනවල ආරම්භ කෙරුණු ප්‍රගතියේ සර්පිලාකාර ගමන යලි පටන් ගැනීමෙනි.
3. සමාජයෙහි මෙය සාක්ෂ්‍යාත් කර ගත හැකි වනුයේ කම්කරු පන්ති නායකත්වය යටතේ පමණි. කම්කරුවන්ට බලයේ මාවත ගැනුම සඳහා, අද තරම්, අන් කිසි දාක සමාජ බලවේගවල ලෝක සම්බන්ධතාව යහපත් නො වුවත්, කම්කරු පන්තිය ම නායකත්වය පිලිබද අර්බුදයකට මුහුණ දෙයි.
4. මෙම ලෝක ඓතිහාසික අරමුණ සපුරා ගනු වස් තමන් සංවිධාන වනු පිනිස, සෑම රටක ම කම්කරු පන්තිය, ලෙනින් විසින් වර්ධනය කෙරුණු ආකාරයේ විප්ලවීය සමාජවාදී පක්ෂයක් ගොඩනැංවිය යුතු ය. එනම්, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය හා මධ්‍යගත භාවය අපෝහකාත්මක ව සංයෝජනය කිරීමෙහි සමත් වන සටන් පක්ෂයකි - තින්දුවලට එලඹීමෙහි ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයත්, ඒවා ක්‍රියාත්මක කිරීමෙහි මධ්‍යගත භාවයත්. අනුගාමිකත්වය විසින් පරිපාලනය කෙරෙන නායකත්වයක්, වෙඩි සැර හමුවෙහි ද විනය ගත

ආකාරයට පෙරට යාමෙහි සමත් අනුගාමිකත්වයක්.

5. මෙයට පවත්නා ප්‍රධාන බාධකය ස්ටැලින්වාදය යි. රුසියාවේ 1917 ඔක්තෝබර් විප්ලවයෙහි හොඳ නම ගසා කමින් එය කම්කරුවන් ආකර්ෂනය කර ගන්නේ, හුදෙක් පසු ව, කම්කරුවන්ගේ විශ්වාසය පාවා දෙමින් ඔවුන් එක්කෝ සමාජ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයේ තුරුල්ලට, උදාසීනත්වයට ඇද දැමීමට හෝ ආපසු ධනේශ්වර ක්‍රමය පිලිබද ව ම මිටි නාවන්ට ඇද හෙලීමට ය. ෆැසිස්ට් හෝ රාජාන්ඩුවාදී බල වේගයන්හි තහවුරු වීමේ රූපාකාරයෙන් හා ධනේශ්වර ක්‍රමය විසින් පෝෂනය කොට සුදානම් කෙරෙන අලුත් යුද පිපුරුම්වල රූපාකාරයෙන් කම්කරු පන්තිය මෙම පාවා දීම්වලට වන්දි ගෙවයි. හතර වන ජාත්‍යන්තරය එය පිලිසිදු ගත් තැන් පටන් ම, තමන්ගේ ප්‍රධාන කර්තව්‍යයන්ගෙන් එකක් බවට පත් කර ගත්තේ එක්සත් සෝවියට් සමාජවාදී සමූහාන්ඩු සංගමය තුලින් ඉන් බැහැරත් ස්ටැලින්වාදය විප්ලවීය අයුරින් පෙරලා දැමීම යි.

6. හතර වන ජාත්‍යන්තරයේ බොහෝ කන්ඩායම් ද එහි ක්‍රියා මාර්ගයට හිත පක්ෂපාති පක්ෂ හෝ කන්ඩායම් ද හමුවෙහි නම්‍ය උපායන් සඳහා පවතින අවශ්‍යතාව විසින්, ස්ටැලින්වාදයට යටත් නො වී අධිරාජ්‍යවාදයටත් (ජාතිකවාදී සංයුතීන් හෝ වෘත්තීය සමිති නිලධරයන් බදු) එහි සියලු ම සුලු ධනපති ආයතනවලටත් විරුද්ධ ව සටන් කල යුත්තේ කෙසේ දැ යි ඔවුන් විසින් දැන ගනු ලැබීම වඩාත් ම අනිවාර්ය භාවයට පත් කෙරේ. (අවසාන විග්‍රහයේ දී ස්ටැලින්වාදය වනාහි අධිරාජ්‍යවාදයේ ම සුලු ධනපති ආයතනයක් වෙයි.)

ලියොන් ට්‍රොට්ස්කි විසින් තහවුරු කෙරුණු මෙම මූලික මූලධර්ම වර්තමාන ලෝකයෙහි එන්ට් එන්ට් ම වඩවඩා සංකීර්ණ හා දුළු ශීලි වන දේශපාලනය තුළ පුර්ණ වලංගු භාවය රඳවා ගෙන සිටී. සත්තකින් ම ට්‍රොට්ස්කි විසින් පෙර දකිනු ලැබුණු පරිදි, සෑම අතින් ම විවෘත වන විප්ලවීය අවස්ථා, එක්තරා කාලයක් සමකාලීන පීඩමාන යට් ආර්ථික හා සමීපස්ථ වසයෙන් නො බැඳුණු, එක්තරා දුරකට දුරස්ථ විසුක්තයන් සේ පෙනී යාමට අවකාශ පැවති දේවලට, පුර්ණ සංයුක්ත භාවයක් අත්පත් කර දී ඇත්තේ දැන් පමණි. සහජය නම්, මෙම මූල ධර්ම, දේශපාලන විශ්ලේෂනයෙහි හා ප්‍රායෝගික ක්‍රියා කාරිත්වයෙහි ගමන් මග නිර්ණය කිරීමෙහි දැන් වැඩෙන බලයකින් යුතු ව පිහිටා සිටීම යි.

පැබ්ලෝගේ සංයෝධනවාදය

මෙම මූල ධර්ම පැබ්ලෝ විසින් අත්හැර දමනු ලැබ ඇත. නව මිලේච්ඡත්වයක අනතුර අවධාරනය කරනු වෙනුවට ඔහු සමාජවාදය දිශාවට ඇති තල්ලුව “ආපසු නො හැරවිය හැකි වුවක්” සේ දකියි; එසේ වෙතත් ඔහු අපගේ පරම්පරාවෙහි දී හෝ එලඹෙන පරම්පරා කිහිපයක දී හෝ සමාජවාදය සමාජික වන බවක් ද නො දකී. ඒ වෙනුවට ඔහු “විකෘත” එනම් “ශත වර්ෂ ගනනාවක්” පවතින, ස්ටැලින් වර්ගයේ කම්කරු රාජ්‍යවලට විනා අනෙකකට සමීභවය නො සපයන “ගලා බස්නා” විප්ලව රුල්ලක් පිලිබද සංකල්පය ඉදිරිපත් කොට ඇත.

මෙය කම්කරු පන්තියේ ශක්තීන් පිලිබද පරිපුර්ණ

අසාර දැක්ම අනාවරනය කරයි; එය ස්වාධීන විප්ලවීය සමාජවාදී පක්ෂ ගොඩනැංවීමේ අරගලය සම්බන්ධයෙන් ඔහු මෑත දී කල සරදම් හා සපුරා ගැලපෙන්නේ ය. සියලුම උපායාත්මක ක්‍රම මගින් ස්වාධීන විප්ලවීය සමාජවාදී පක්ෂ ගොඩනැගීමේ ප්‍රධාන මාවතට බැඳී සිටිනු වෙනුවට, ට්‍රොට්ස්කිවාදයේ “අදහස්” හා “ක්‍රියාමාර්ගය” පිලිගැනීමට හැකි වන පරිදි මහජන පීඩනය යටතේ ස්ටැලින්වාදී නිලධරය නැතහොත් එහි තීරණාත්මක කොටසක් වෙතස් වනු ඇතැයි කියමින් ඔහු ඒ වෙත බලාපොරොත්තු රඳවයි. ප්‍රත්සය බඳු රටවල ස්ටැලින්වාදයේ කඳවුරෙහි කම්කරුවන් වෙත එලඹීමට ඕනෑ වන උපායාත්මක උපාමාරුවල දී අවශ්‍ය වන නමුත් භාවයේ ආවරනය යටතේ ඔහු දැන් ස්ටැලින්වාදයේ පාචා දීම් ආවරනය කරයි.

මෙම මාවත දැනට මත්, ට්‍රොට්ස්කිවාදයේ සේනාංක කෙරෙහි ස්ටැලින්වාදයේ කඳවුරට පලා යාම් උද්ගත කර ඇත. මෙය බැරෑරුම් කොට තැකිය යුතු ය. ලංකාවේ පක්ෂය තුල ඇති වූ ස්ටැලින්වාදයට නැඹුරු හේදය, පැබ්ලෝවාදය විසින් ස්ටැලින්වාදය පිලිබඳ ව වගා දිගා කෙරෙන මිථ්‍යා වන්තරි බේදජනක ප්‍රතිඵල සම්බන්ධයෙන් සියලු තන්හි සිටින ට්‍රොට්ස්කිවාදීන්ට අනතුරු ඇගවීමක් කරයි.

තවත් ලේඛනයකින් අපි පැබ්ලෝගේ සංශෝධනවාදය පිලිබඳ ව විස්තරාත්මක විශ්ලේෂනයක් ඉදිරිපත් කරන්නෙමු. මෙම ලිපියෙන් අපි මෑත කාලීන පරීක්ෂණ කිහිපයකට සීමා වන්නෙමු; භාවිතය පිලිබඳ තීරණාත්මක ක්ෂේත්‍රයෙහි, පැබ්ලෝ, සංශෝධනවාදය හා සන්ධාන ගත වීමෙහි කෙතෙක් දුර ගමන් කොට ඇද්ද යන්නත් හතර වන ජාත්‍යන්තරයේ පැවැත්මට එල්ල කෙරී ඇති තර්ජනය කෙතරම් බැරෑරුම් ද යන්නත් එම පරීක්ෂණ මගින් පෙන්වීම කෙරේ.

ස්ටැලින්ගේ මරනයත් සමග ම, ක්‍රෙම්ලිනය, ස්වරූපයෙන් දේශපාලනික නො වූ සහන මාලාවක් ම එක්සත් සෝවියට් සමාජවාදී සමූහාන්ඩු සංගමය තුල ප්‍රකාශයට පත් කලේ ය. මේවා, බලය කොල්ලකා ගත් නිලධරය, තව දුරටත් බල සම්පන්න වීමේ අරමුණින් ක්‍රියාත්මක කරන උපාමාරුවක කොටසක් හා නායක නිලධරයෙකුට ස්ටැලින්ගේ අක්ත පත් අත්පත් කර ගැනුමේ සුදානමෙහි කොටසක් ද වනා අන් කිසිවක් නො වන්නේ යැයි හඳුන්වා දෙනු වෙනුවට පැබ්ලෝවාදී කන්ධායම, මෙකී සහන වලංගු කාසි හැටියට රැගෙන, දේශපාලනික සහන හැටියට පින්තාරු කොට, ස්ටැලින්වාදී නිලධරය කම්කරුවන් හා “බලය බෙදා හදා ගැනුමෙහි” හැකියාවක් ද ප්‍රක්ෂේපනය කලේ ය (*Fourth International* - ෆෝන් ඉන්ටර් නැෂනල්, ජනවාරි-පෙබරවාරි, 1953 පි. 13)

පැබ්ලෝ ලන්ඩනයෙහි අග ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ක්ලාක්, කිසි ම ගරුසැරුවකින් තොර ව ප්‍රචාරය කල, බලය බෙදා හදා ගැනුම පිලිබඳ සංකල්පය, පිලිතුරු නො සැපයුණු එහෙත් පැහැදිලි ව ම ප්‍රමුඛත්වය දැරූ ප්‍රශ්නයක ලා පැබ්ලෝ විසින් ම ධර්ම පාඨයක් හැටියට වකු ලෙස සම්මත කරනු ලැබුණි. පැබ්ලෝ මෙසේ ප්‍රශ්න කරයි - ස්ටැලින්වාදී පාලන තන්ත්‍රය දිය කර හැරීම, “ආපසු හැරීමට නො වේ නම් පවතින තත්වය රැක ගැනීමට සටන් වදින කොටස් හා

මහජනතාවගේ බලගතු පීඩනයෙන් ආකර්ෂනය කරනු ලැබෙන එන්ට් එන්ට් ම සංඛ්‍යාත්මක ව වැඩි වන කොටස් අතර ප්‍රවන්ඩ අන්තර්-නිලධාරී තාන්ත්‍රික අරගලවල ස්වරූපය ගනී ද?” (*Fourth International* - ෆෝන් ඉන්ටර් නැෂනල්, මාර්තු - අප්‍රේල්, 1953 පි. 39)

මෙම වින්තන ක්‍රමය, ක්‍රෙම්ලින් නිලධරයට විරුද්ධ දේශපාලනික විප්ලවය පිලිබඳ සම්ප්‍රදායික ට්‍රොට්ස්කිවාදී ක්‍රියා මාර්ගය, නව අන්තර්ගතයකින් පුරවාලයි; එනම්, ට්‍රොට්ස්කිවාදයේ “අදහස්” හා “ක්‍රියා මාර්ගය” නිලධරයට නැතහොත් එහි තීරණාත්මක කොටසක් තුලට පෙරී ගොස්, ව්‍යාජන ව, ඒ අයුරින් පෙර නො දක්නා ලද ආකාරයකට ස්ටැලින්වාදය “පෙරලා දමනු ලැබේ ය” යන සංශෝධනවාදී ආස්ථානය යි.

ජුනි මාසය තුල නැගෙනහිර පර්මනියේ කම්කරුවෝ, පර්මානු ඉතිහාසයෙහි ඇති වූ දැවැන්ත ම පෙලපාලියකින් ස්ටැලින්වාදී ආධිපත්‍යයෙන් යුත් ආන්ඩුවට විරුද්ධ ව නැගී සිටියහ. මෙය ස්ටැලින්වාදය සෝවියට් සමූහාන්ඩුව තුල බලය කොල්ලකා තහවුරු වීමෙන් පසු ව, එයට විරුද්ධ ව උද්ගත වූ ප්‍රථම කම්කරු පන්තික මහජන නැගීම් ය. පැබ්ලෝ මෙම යුග කාරක නැගීම්ට ප්‍රතිචාර දැක්වූයේ කෙසේ ද?

කැරලිකාර නැගෙනහිර පර්මානු කම්කරුවන්ගේ විප්ලවීය දේශපාලනික අවශ්‍යතාවන්ට පැහැදිලි ප්‍රකාශනයක් දෙනු වෙනුවට, නැගීම් මර්දනය කරනු වස් සෝවියට් සේනාංක බලමුලු ගැන්වූ ප්‍රතිවිප්ලවවාදී ස්ටැලින්වාදී ප්‍රාදේශික බලකාරයන්ට පැබ්ලෝ ආවරනය සැපයී ය. “..... සෝවියට් නායකයන්ට, විවිධාකාර වූ ‘ජනතා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයන්’ හි හා කොමියුනිස්ට් පක්ෂවල නායකයන්ට තව දුරටත් මෙම සිදුවීම්වල ගැඹුරු අර්ථය විකෘත කිරීමට හෝ නො තකා හැරීමට නුපුලුවන් විය. මහජනතාවගේ සහයෝගයෙන් තමන් සඳහට ම පරත්වාරෝපනය වීමේ අනතුර වැලැක්වීමට හා වඩාත් බල සම්පන්න පිපිරීම් ප්‍රකෝප කරවීමෙන් වැලකීම පිනිස වඩාත් විශාල වූ ද නිර්ව්‍යාජ වූ ද සහන සැලසීමේ මාවත දිගේ ම පෙරට යාමට නිලධරයට සිදු වී ඇත. මෙතැන් සිට ඔවුන්ට භාග දුරක් ගොස් නතර වීමට නුපුලුවන් වනු ඇත. ආසන්න අනාගතයෙහි වඩාත් බැරෑරුම් පිපිරීම් ඇති වීම වැලැක්වීම සඳහාත් හැකි නම්, වර්තමාන තත්වයෙන් මහජනතාවට වඩා ඉවසා දරා සිටිය හැකි තත්වයකට මාරු වීමක් “ඇල්මැරුනු ආකාරයකින් ලබා දීම සඳහාත් සහන බෙදා හැරීමට ඔවුන්ට බල කෙරෙනු ඇත.” (*Fourth International* - හතර වන ජාත්‍යන්තරයේ [ජාත්‍යන්තර ලේකම් මන්ඩලයේ] ප්‍රකාශනය. ජූලි 6 වන දා මිලිටන්ට් පුවත් පතෙහි ප්‍රසිද්ධ කෙරුණි).

සෝවියට් සේනාංක — ස්ටැලින්වාදී ආන්ඩුවට පිටුබලය සැපයූ එක ම බල වේගය — ඉවත් කර ගත යුතු යැයි උද්ඝෝෂනය කරනු වෙනුවට, පැබ්ලෝ, “වඩාත් විශාල වූත්, නිර්ව්‍යාජ වූත් සහන” ක්‍රෙම්ලිනයේ කානු කෙරෙහි උද්ගත වනු ඇතැයි යන මිථ්‍යාව වගාදිගා කලේ ය. කැරලි ගසන කම්කරුවන් “ෆැසිස්ට්වාදීන්” හා

“ඇමරිකානු අධිරාජ්‍යවාදයේ ජපන්තයින්” ලෙස හංවඩු ගසමින්, ඔවුන්ට විරුද්ධ ව මිලේවීජ මර්ධන රැල්ලක් දියත් කරමින්, මෙම සිදුවීම්වල ගැඹුරු අර්ථය දැවැන්ත ලෙස විකෘත කිරීමට පෙරට යන මොස්කෝවට මීටත් වඩා හොඳ ආධාරෝපකාරයක් අපේක්ෂා කල හැකි ද?

ප්‍රත්ස මහා වැඩ වර්ජනය

අගෝස්තු මාසයේ දී ප්‍රත්සය තුල එරට ඉතිහාසයෙහි දැවැන්ත ම මහා වැඩ වර්ජනය පුපුරා ගියේ ය. නිල නායකත්වයෙහි ඕනෑකමට පිටින් කම්කරුවන් විසින් ම ක්‍රියාත්මක කෙරුණු එම වර්ජනය, බලය සඳහා සැබෑ අරගලයක වර්ධනය උදෙසා, කම්කරු පන්ති ඉතිහාසයෙහි විවෘත වූ අතිශයින් ම වාසි දායක අවස්ථාවන්ගෙන් එකක් විය. කම්කරුවන් හැරුණු විට, ඔවුන් පසුපසින්, ප්‍රත්සයේ ගොවිහු ද ධනේශ්වර ආන්ඩුව කෙරෙහි ඔවුන්ගේ බලගතු අතෘප්තිය අගවමින් පෙලපාලි දැක්වූහ.

සමාජ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදීන් හා ස්ටැලින්වාදීන් යන දෙයාකාර වූ ම නිල නායකත්වය, ව්‍යාපාරය රඳවා, ප්‍රත්ස ධනේශ්වර ක්‍රමයට පවතින අනතුරු මග හැරවීමට ඔවුන්ට හැකි සෑම දෙයක් ම කරමින්, මෙම ව්‍යාපාරය පාවා දුන්හ. උද්ගත ව පැවති අවස්ථාවෙහි පරිමානයෙන් මැන බලන්නේ නම්, පාවා දීම් පිලිබඳ ඉතිහාසයෙහි මීටත් වඩා දුෂ්ට වූ පාවා දීමක් සොයා ගැනුම අපහසු වනු ඇත.

පැබ්ලෝ කන්ඩායම, මෙම දැවැන්ත සිදුවීමට ප්‍රතිචාර දැක්වූයේ කෙසේ ද? ඔවුහු සාමජ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදීන්ගේ ක්‍රියාව පාවා දීමකැයි ලේබල් ගැසුන - එහෙත් වැරදි හේතු මත ය. පාවා දීම සමන්විත වූයේ, ස්ටැලින්වාදීන්ට හොරෙන් ආන්ඩුව හා සාකච්ඡා පැවැත්වීමෙන් යැයි ඔවුහු ප්‍රකාශ කලහ. කෙසේ වෙතත් මෙම පාවා දීම, බලය ගැනීමේ මාවතට අවතීර්ණ වීම ප්‍රතික්ෂේප කිරීමේ ඔවුන්ගේ මුඛ්‍ය අපරාධයෙන් ගලා ආ ද්විතීයික එකක් විය.

ස්ටැලින්වාදීන් පිලිබඳ ව පැවසිය යුත්තේ ඔවුන්ගේ පාවා දීම පැබ්ලෝවාදීන් විසින් ආචරනය කෙරුණු බව යි. එම ක්‍රියාව මගින් පැබ්ලෝවාදීහු ස්ටැලින්වාදී පාවා දීමෙහි හවුල්කරුවන් බවට පත් වූහ. ස්ටැලින්වාදීන්ගේ ප්‍රතිවිප්ලවවාදී මාවතට විරුද්ධ ව ඔවුන්ට එල්ල කල හැකි වූ හිඳුනු ම විවේචනය නම් පිලිවෙතක් “නොමැති වීම” ගැන චෝදනා කිරීම ය.

මෙය මුසාවක් විය. ස්ටැලින්වාදීන්ට පිලිවෙත්වලින් “අඩුවක්” නො විය. ඔවුන්ගේ පිලිවෙත වූයේ ක්‍රෙම්ලනයේ විදේශ පිලිවෙතෙහි අවශ්‍යතාවන්ට අනුකූල ව පවතින තත්වය පවත්වා ගෙන යාමත් එසේ කිරීමෙන් ගරා වැටෙන ප්‍රත්ස ධනේශ්වර ක්‍රමය ඔසවා තැබීමට ආධාර කිරීමත් ය.

එපමනක් නො වේ. ප්‍රත්ස ට්‍රොට්ස්කිවාදීන්ගේ පක්ෂාභ්‍යන්තරික අධ්‍යාපනය සඳහා වත් ස්ටැලින්වාදී කාර්ය භාරය පාවා දීමක් ලෙස හඳුන්වා දීම පැබ්ලෝ විසින් ප්‍රතික්ෂේප කෙරින. “සාම්ප්‍රදායික සංවිධානවල නායකත්වය විසින් ඒ හෝ මේ පරිමානයෙන් ඉෂ්ට කෙරුණු තීරණයේ කාර්ය භාරය” — පාවා දීමක් වනාහි හුදු

“තිරිග දැමීමකි!” — ඔහු සැලකිල්ලට ගත්තේ ය. “එහෙත් ඔවුන්ගේ — විශේෂයෙන් ම ස්ටැලින්වාදී නායකත්වයෙහි — ශක්තියත්” ඔහු සැලකිල්ලට ගත්තේ ය. “එනම්, මෙම වර්ජන සමයෙහි සිදු වූ අයුරින්, මහජන පීඩනය බලගතු වන කල්හි, එම පීඩනයට යටත් වීමට, විශේෂයෙන් ම ස්ටැලින්වාදී නායකත්වයට පවතින ශක්තිය යි.” (දේශපාලන සටහන, නො 1)

සාම්ප්‍රදායික ට්‍රොට්ස්කිවාදය අත් හල එහෙත් තවමත් හතර වන ජාත්‍යන්තරයේ ආචරනය පතන නායකයකුගෙන් ස්ටැලින්වාදයට ලැබෙන සැහෙන තරම් වූ සහනයක් හැටියට කෙනෙකු මෙය සලකනු ඇත. කෙසේ වෙතත් පැබ්ලෝ තවත් දුර දිග ගියේ ය.

කුප්‍රකට පත්‍රිකාව

පැරීසියේ රෙනෝල්ට් වැඩ පලෙහි කම්කරුවන් අමතා පැබ්ලෝගේ අනුගාමිකයන් නිකුත් කල පත්‍රිකාවක්, මහ වැඩ වර්ජනයේ දී, සී.පී.ටී. සංවිධානය (ප්‍රත්සයේ ප්‍රධාන වෘත්තීය සමිති සම්මේලනය) “කම්කරුවන්ට අවශ්‍ය වන ඉල්ලීම්වලට අතිරේක ව වෙනත් ඉල්ලීම් ඉදිරිපත් නො කිරීම සම්බන්ධයෙන් නිරවද්‍ය වන්නේ ය” යි ප්‍රකාශ කර සිටියේ ය. ඔවුන් මෙසේ කලේ, කම්කරුවන් ඔවුන්ගේ ක්‍රියාවන් මගින් කම්කරුවන්ගේ හා ගොවීන්ගේ ආන්ඩුවක් ඉල්ලා සිටිද්දී ය.

ස්ටැලින්වාදී නායකත්වයෙන් යුත් වෘත්තීය සමිති හා කොමියුනිස්ට් පක්ෂය හිතමනාපයට එකිනෙකින් වෙන් කරමින් — අතිශයින් ම යාන්ත්‍රික වින්තනයක් පිලිබඳ සාක්ෂි හෝ ස්ටැලින්වාදීන්ට ආචරනය සැපයීම පිලිබඳ ව හිතාමතා ඇති කර ගත් සැලසුමක් පිලිබඳ සාක්ෂි? — පැබ්ලෝවාදීන් ඔවුන්ගේ පත්‍රිකාවෙන් කියා සිටියේ වර්ජනයේ හා එහි ඉදිරි දර්ශනවල අදාලත්වය සම්බන්ධයෙන් සලකන තාක් දුරට “මෙම කරුණ වෘත්තීය සමිති සම්බන්ධයෙන් අදාල වූයේ ද්විතීයික ව පමණක්” බව ය.

“මෙම කරුණ පිලිබඳ ව කරනු ලැබෙන විවේචනය වෘත්තීය සමිති සංවිධානයක් වන සී.පී.ටී. යට එල්ල නො වන්නේ ය. වෘත්තීය සමිතියක් ප්‍රමුඛ ලෙස හා ප්‍රථ ම ලෙස ක්‍රියා කල යුත්තේ වෘත්තීය සමිතියක් හැටියට ය. මෙම විවේචනය එල්ල වනුයේ, මෙම ව්‍යාපාරයේ ගැඹුරු දේශපාලනික අදාලත්වය හා එහි එල විපාක පෙන්වා දීම තමන්ගේ කාර්ය භාරය කර ගත් පක්ෂවලට ය.” (කම්කරු සංවිධාන හා රෙනෝල්ට් කම්කරුවන් සඳහා ලියැවුණු පත්‍රිකාව, දිනය සැප්තැම්බර් 3, 1953. අත්සන් කලේ ෆ්‍රැන්ක්, මෙස්තු හා ප්‍රිවාස්).

ධනේශ්වර ක්‍රමයේ මර ලතෝනිය පිලිබඳ යුගයෙහි වෘත්තීය සමිතිවල කාර්ය භාරය හා වග කීම් පිලිබඳ ව ට්‍රොට්ස්කි අපට ඉගැන්වූ සෑම දෙයක් ම සපුරා ම අත්හැර දැමීමක් අපට මෙම ප්‍රකාශනයන්හි දිස් වෙයි.

ඉක්බිති ව පැබ්ලෝවාදී පත්‍රිකාව ප්‍රත්ස කොමියුනිස්ට් පක්ෂය විවේචනය කරනුයේ එයට පිලිවෙතක් නොමැති වීම ගැන ය; “ධනේශ්වර වංචනයෙන් රට බේරා ගෙන සමාජවාදයට දොරටුව විවෘත කරනු පිනිස කම්කරු බලය

පිලිබද ගැටලුව මතු කෙරෙන ඉමහත් පන්ති අරගලයකට පුර්විකාව (!) වන, ප්‍රත්ස සමාජයීය අර්බුදයේ වැදගත් අදියරක් (!) මෙම වර්ජනයෙන් ඉදිරිපත් වන බව කම්කරුවන්ට පැහැදිලි කර දෙනු වෙනුවට තමන් සරල ව ම වෘත්තීය සමිති ව්‍යාපාරයේ මට්ටමෙහි පිහිටුවා ගැනීම” ගැන ය.

යම් හෙයකින් රෙනෝල්ට් කම්කරුවන් පැබ්ලෝවාදීන් විශ්වාස කරතොත් ප්‍රත්ස ස්ටැලින්වාදී නිලධාරියේ දෝෂය වනුයේ ප්‍රත්ස ඉතිහාසයෙහි දැවැන්ත ම මහා වැඩ වර්ජනය සිතාමතා පාවා දීම සම්බන්ධ ව නො ව, සිත්කිකල්වාදී මාතෘකා සම්බන්ධ ව පමණි.

සී.පී.ටී. නායකත්වයේ පිලිවෙතට පැබ්ලෝ දක්වන අනුමැතිය විශ්වාස කල නො හැකි තරම් ය. එහෙත් මග නො හැරිය හැකි කරුණ දෙනෙත් හමුවෙහි ම පවතී. ප්‍රත්සයේ දක්නට ලැබුණු දැවැන්ත ම මහා වැඩ වර්ජනයෙහි දී පැබ්ලෝ, වෘත්තීය සමිති, දේශපාලනයෙන් පරිබාහිර ව තබා ගැනීම පිලිබද ගොම්පර්ස්ගේ ධනෝච්චර පිලිවෙතෙහි ප්‍රත්ස අනුවාදයක් “නිවැරදි වන්නේ යැ” යි මෘදු ලෙස කියා පායි. ඒ 1953 දී ය!

සී.පී.ටී. නායකත්වයට, ගොවියන්ගේ හා කම්කරුවන්ගේ ආන්ඩුවක් ගොඩනැගීම ඇතුලු ව වෛෂයික අවශ්‍යතාවන්ට අනුරූප දේශපාලනික ඉල්ලීම් ඉදිරිපත් කිරීම සාවද්‍ය වන්නේ නම් සමාජවාදී කම්කරු පක්ෂය ඇමරිකානු වෘත්තීය සමිති ව්‍යාපාරයේ අද දවසේ ගොම්පර්ස්ගෙන් ඔවුන් ලේබර් පක්ෂයක් සංවිධාන කරන ලෙස ඉල්ලා සිටිනුයේ මන්ද? එනම්, එක්සත් ජනපදයෙහි කම්කරුවන්ගේ හා ගොවීන්ගේ ආන්ඩුවක් බලයට පත් කිරීම අරමුණු කර ගත් ලේබර් පක්ෂයකි.

පැබ්ලෝගේ අනුමැතිය හඟවන රබර් මුද්‍රාව වඩාත් අමුතු ආලෝකයකින් දිස් වනුයේ සී.පී.ටී නායකත්වය ඉහලින් ම දේශපාලනික වන බව අප අපට ම සිහි පත් කර ගත් විට ය. එය, ක්‍රෙමලින්යෙන් ලැබෙන කුඩා ම සංඥාවෙහි දී පවා ඕනෑ ම අවිනය සහගත දේශපාලනික වික්‍රමයකට කම්කරුවන් එලියට කැඳවීමට සූදානම් කිරීමයි. නිදර්ශන වසයෙන්, පසුගිය වසරෙහි රජ්වේ විරෝධී පෙලපාලි දැක්වීම් මගින් ආරම්භකත්වය දෙනු ලැබුණු සිදුවීම්වල දී සී.පී.ටී. නායකත්වයෙහි කාර්ය භාරය මතකයට නගා ගන්න. කොමියුනිස්ට් පක්ෂයේ නායකයකු වූ ඩුක්ලෝස් සිර අඩස්සියට ගනු ලැබුණු අවස්ථාවෙහි ඊට විරෝධය පෑම පිණිස වැඩ වර්ජන කැඳවාලීමට මෙම ස්ටැලින්වාදී වෘත්තීය සමිති පුද්ගලයන් පසුබට වූයේ නැත.

සත්‍යය නම්, සී.පී.ටී. නායකත්වය තමන්ගේ ඉහලින් ම දේශපාලනමය වූ ස්වරූපය මෙම මහා වැඩ වර්ජනයෙහි දී යලි වතාවක් අනාවරනය කිරීම යි. වසර ගනනාවක දෝර්ගිත්වයෙන් හා දෙපිටකාට්ටුකමෙන් ලද මුලු මහත් කුශලතාව මෙහෙයවා ගනිමින් එය කම්කරුවන් ආපසු හරවා යැවීමට, ඔවුන්ගේ ආරම්භකත්වය මොට කිරීමට, කම්කරුවන්ගේ දේශපාලනික ඉල්ලීම් පුපුරා එලියට ඒම වලක්වාලීමට සිතාමතා ම උත්සාහ කලේ ය. ස්ටැලින්වාදී

වෘත්තීය සමිති නායකත්වය දැනුවත් ව පාවා දුන්නේ ය. පැබ්ලෝ, නිරවද්‍ය යැයි පවසනුයේ පාවා දීමේ මෙම ක්‍රියා මාර්ගය යි.

තතු මෙපමනකින් හමාර නො වේ. පැබ්ලෝවාදී පත්‍රිකාවෙහි ප්‍රධාන අරමුණුවලින් එකක් වනුයේ රෙනෝල්ට් ආකට්ටයේ වර්ජනය සමයෙහි නිරව්‍යාජ විප්ලවවාදීන් හැටියට ක්‍රියාත්මක වූ ප්‍රත්ස ට්‍රොට්ස්කිවාදීන් හෙලාදැකීම යි. හතර වන ජාත්‍යන්තරයෙන් හා එහි ප්‍රත්ස ශාඛාවෙන් වසරකට වැඩි කාලයකට නෙරපනු ලැබ සිටි සහෝදරවරුන් දෙදෙනෙකු ගැන එය වෙසෙසින් නම් කරයි. මෙම “කන්ඩායම අවිනය සහගත කටයුතුවල නිරත වීමේ හේතුවෙන් නෙරපනු ලැබුණු බව” එය සඳහන් කරයි. එහි වැඩි දුරටත් සඳහන් වනුයේ, “මෙම කන්ඩායමේ නැඹුරුව — විශේෂයෙන් ම පසුගිය වර්ජන ව්‍යාපාරය සමයෙහි — පී.සී.අයි. සංවිධානය (හතර වන ජාත්‍යන්තරයේ ප්‍රත්ස ශාඛාව) විසින් තත්‍ය වසයෙන් ආරක්ෂා කරනු ලැබූ ක්‍රියා මාර්ගයට වෙනස් වන බව ය. “කන්ඩායම” යන්නෙන් මෙහි දී සැඟවීන් ම අදහස් කරනු ලැබෙනුයේ පැබ්ලෝ විසින් අත්තනෝමතික ලෙස හා අයුක්ති සහගත ලෙස පලවා හරිනු ලැබුණු හතර වන ජාත්‍යන්තරයේ ප්‍රත්ස ශාඛාවෙහි බහුතරය යි.

ලෝක ට්‍රොට්ස්කිවාදී ව්‍යාපාරය මින් පෙර කවර කලෙක හෝ මෙබඳු අපවාරයක් එනම්, ස්ටැලින්වාදීන් වෙනුවෙන් ට්‍රොට්ස්කිවාදීන් නිල වසයෙන් හෙලාදැකීම හා පුලුස්සපනක ස්ටැලින්වාදී පාවා දීම කම්කරුවන් හමුවෙහි යුක්ති සහගත කිරීම බඳු අපවාරයක් ගැන අසා තිබේ ද?

ස්ටැලින්වාදීන් හමුවෙහි, පැබ්ලෝවාදීන් මෙම සහෝදරවරුන් හෙලා දුටුවේ, රෙනෝල්ට් කර්මාන්ත ශාලාවෙහි ට්‍රොට්ස්කිවාදීන්ට ස්ටැලින්වාදීන් එල්ල කල මඬ ගැසීම්වලින් කම්කරු අධිකරනයක් මගින් ට්‍රොට්ස්කිවාදීන් නිදොස් කෙරුණු පසු ව බව මෙහි දී සඳහන් කල යුතු ය.

ඇමරිකානු පැබ්ලෝවාදීන්

අපේ අදහසට අනුව, මෙම ලෝක සිද්ධි පිලිබද පරීක්ෂනය ම, ස්ටැලින්වාදිය කෙරෙහි පැබ්ලෝවාදීන් තුල වූ මිත්‍රශීලීත්වයේ ගැඹුර ඇගවුම් කිරීමෙහි ලා ප්‍රමාණවත් ය. එහෙත් ලෝක ට්‍රොට්ස්කිවාදී ව්‍යාපාරයේ ප්‍රසිද්ධ පරීක්ෂනයට තවත් කරුණු කිහිපයක් ඉදිරිපත් කිරීමට අපි කැමැත්තෙමු.

වසර එකහමාරකට වැඩි කාල පරිච්ඡේදයක් මුලුල්ලේ, සමාජවාදී කම්කරු පක්ෂය, කොකරාන් හා ක්ලාක් විසින් නායකත්වය දෙනු ලැබෙන සංශෝධනවාදී ප්‍රවනතාවකට විරුද්ධ ව අරගලයක නිරත ව සිටී. මෙම ප්‍රවනතාවට විරුද්ධ අරගලය, අප පක්ෂයේ ඉතිහාසයෙහි අතිශයින් ම උග්‍ර අරගලයන්ගෙන් එකක් විය. මෙහි දීත් පතුලෙහි ම ඇත්තේ, දෙවන ලෝක යුද්ධය ආරම්භයෙහි හා අවසානයෙහි, අප, බර්න්හැම්-ෂැට්මන් කන්ඩායමෙන් හා මොරෝ-ගෝල්ඩ්මන් කන්ඩායමෙන් බෙදා වෙන් කල එම මූලික ප්‍රශ්න ම ය. මෙය වනාහි අපගේ මූලික ක්‍රියා මාර්ගය සංශෝධනය කිරීමෙහි හා අත්හැර දැමීමෙහි තවත් ප්‍රයත්නයකි. මෙය ඇමරිකානු විප්ලවයේ ඉදිරිදර්ශනය ද

විප්ලවවාදී පක්ෂයේ ස්වභාවය එහි කාර්යභාරය හා සංවිධානාත්මක විධි ක්‍රමය ද ලෝක ට්‍රොට්ස්කිවාදී ව්‍යාපාරය සඳහා ඉදිරි දර්ශන ද වෙලා ගෙන සිටී.

පශ්චාත් යුද්ධ කාල පරිච්ඡේදයෙහි බල සම්පන්න නිලධාරයන් තමන් ඇමරිකානු කම්කරු ව්‍යාපාරය තුළ තහවුරු විය. මෙම නිලධාරය රඳා සිටින්නේ යුද්ධ සෞභාග්‍යයේ කොන්දේසි විසින් “මෘදු” කරවන ලද විශාල වරප්‍රසාදිත සාම්ප්‍රදායික කම්කරු ස්ථරයක් මත ය. මෙම නව වරප්‍රසාදිත ස්ථරය බොහෝ දුරට ම දිනා ගනු ලැබුණේ, සී.අයි.ඕ. සංවිධානයට පදනම දැමූ එම පරම්පරාවෙන් ම, කම්කරු පන්තියෙහි මුල් සටන්කාමී කන්ඩායම්වල අනුගාමිකත්වයන් කෙරෙන් ම ය.

පුර්වයෙන් සියලු ම සටන් කාමී පන්ති ක්‍රියාවන්හි පෙරටුවෙන් ම සිටි මෙම කම්කරුවන්ගේ සටන්කාමීත්වය හා ආරම්භකත්වය ගැනීම, ඔවුන්ගේ පීචන කොන්දේසිවල සාපේක්ෂ සුරක්ෂිත භාවය හා ස්ථාවරත්වය විසින් තාවකාලික ව හිරිවට්ටනු ලැබ ඇත.

කොකරාන්වාදය වනාහි, සුලු ධනේශ්වර දෘෂ්ටිවාදයකින් යුක්ත මෙම නව ලේබර් රදල යන්ත්‍රය කම්කරු පන්තික පෙරමුතු බල ඇතිය මත මුදා හරින පීඩනයේ ප්‍රකාශනය වෙයි. නිෂ්ක්‍රීය, සාපේක්ෂ වසයෙන් තෘප්තිමත් කම්කරු ස්ථරයෙහි මනෝගති හා ප්‍රවනතා අපගේ ව්‍යාපාරය තුලට හතරු, පීඩනයක් සන්නිවේදනය කරවන බලගතු යන්ත්‍රයක් හැටියට ක්‍රියාත්මක වෙයි. ‘පැරනි ට්‍රොට්ස්කිවාදය සුන්බුන් ගොඩට දමනු’ යන කොකරාන්වරුන්ගේ සටන් පාඨයෙන් මෙම මනෝගතිය ප්‍රකාශයට පත් වෙයි.

කොකරාන්වාදී ප්‍රවනතාව ඇමරිකානු කම්කරු පන්තියේ බලගතු විප්ලවීය ශක්තිය දකිනුයේ දුරස්ත අනාගත අපේක්ෂාවක් හැටියට ය. ඔව්හු ඇමරිකානු කම්කරු පන්තිය තුළ නව සටන්කාමී හට කන්ඩායම්වල උද්භවය ලබා දෙන අනුක පුර්වතන අනාවරනය කරන මාක්ස්වාදී විශ්ලේෂනය, “කට්ටිවාදී” යැයි හෙලාදකිති.

එක්සත් ජනපදයේ මොනගම් හෝ ප්‍රගතිශීලී ප්‍රවනතා පවතින තාක් දුරට ඔවුන් ඒවා දකිනුයේ හුදෙක් ස්ටැලින්වාදයේ අනුගාමිකත්වයන් තුළ හෝ එහි වාටියෙහිත් “ඔපමට්ටමින් යුත්” වෘත්තීය සමිති දේශපාලනඥයන් අතරෙහිත් ය — පන්තියෙහි සෙසු කොටස, කෙතරම් නම් බලාපොරොත්තු විරහිත ලෙස නිදෝපගත ව සිටිති යි ඔවුන් විසින් සැලකෙන්නේ දැයි කිව හොත් — ඔවුන්ට අනුව පන්තියෙහි මෙම කොටස අවදි කල හැකි වනුයේ හුදෙක් න්‍යෂ්ටික යුද්ධයක කම්පනයෙන් ම පමණි.

සංක්ෂිප්ත ව පැවසුවොත්, ඔවුන්ගේ ආස්ථානයෙන් අනාවරනය වනුයේ: ඇමරිකානු විප්ලවයේ ඉදිරි දර්ශනය කෙරෙහි විශ්වාස භංගත්වය යි; විප්ලවවාදී පක්ෂයේ කාර්ය භාරය පිලිබද ව සාමාන්‍ය වසයෙනුත් කම්කරු පක්ෂයේ කාර්ය භාරය පිලිබද ව විශේෂ වසයෙනුත් විශ්වාස භංගත්වය යි.

කොකරාන්වාදයේ අංග ලක්ෂණ

ලෝක ව්‍යාපාරයේ සියලු ම අංශ, තමන්ගේ දැඩි දුෂ්කර අත්දැකීම්වලින් මනවින් දන්නා පරිදි, දිග්ගැස්සුනු යුද්ධ සෞභාග්‍යයට හා එක්සත් ජනපදයේ අප පෙලන්නා වූ ප්‍රති විප්ලවීය රැල්ලට වඩා බෙහෙවින් දැවැන්ත වූ පීඩන පවතී. එහෙත් ඉතාමත් ම දුෂ්කර කොන්දේසි යටතේ කේඩරයන් පීචමාන ව පවත්වා ගෙන යනුයේ අපගේ ව්‍යාපාරයේ න්‍යායික නිරවද්‍ය භාවය පිලිබද ව පවත්නා දැවෙන ඒත්තු ගැනීම යි; අපගේ ව්‍යාපාරයේ න්‍යායික නිරවද්‍ය භාවය කම්කරු පන්තියේ ඓතිහාසික කාර්ය භාරය පෙරට ගෙන යාමෙහි ලා පවත්නා පීචමාන සාධකය වන්නේ ය යන අවබෝධය යි; මානව වර්ගයාගේ ඉරනම ඒ හෝ මේ පරිමානයට අපගේ කටයුතු මත රඳා පවත්නේ ය යන වැටහීම යි; ක්ෂණික කොන්දේසි කෙබඳු වුවත් ඓතිහාසික වර්ධනයේ ප්‍රධාන මාවත විසින්, ජයග්‍රාහී සමාජවාදී විප්ලවයක් මගින් මානව වර්ගයාගේ අර්බුදය විසඳාලන ලෙහිත්වාදී සටන් පක්ෂ නිර්මාතෘ කිරීම ඉල්ලුම් කෙරෙන්නේ ය යන ස්ථිරසාර විශ්වාසය යි.

කොකරාන්වාදය වනාහි මෙම සම්මත ට්‍රොට්ස්කිවාදී ලෝක දෘෂ්ටිය වෙනුවට සංශයවාදය, න්‍යායික වේල පිරමසා ගැනීම් හා මාධ්‍යවේදී අනුමාන කිරීම් ආදේශ කිරීම යි. 1939-40 සුලු ධනේශ්වර විරුද්ධ පක්ෂයට එරෙහි අරගලය සමහන් කල නො හැකි වීමේ අර්ථයෙන් ම සමාජවාදී කම්කරු පක්ෂය තුළ අරගලයන් සමහන් කල නො හැකි එකක් බවට පත් කර ඇත්තේ මෙම කරුණ යි.

අරගලයේ මාවතේ දී කොකරාන්වාදය පහත දැක්වෙන අංග ලක්ෂණ ප්‍රකට කර ඇත:

1. පක්ෂ සම්ප්‍රදාය කෙරෙහි හා පක්ෂයේ ඓතිහාසික කර්තව්‍යය කෙරෙහි නිගරුව. ඇමරිකානු ට්‍රොට්ස්කිවාදයේ 25 වසරක සම්ප්‍රදාය හෙලාදැකීමට, භාස්‍යයට බදුන් කිරීමට අවදානමට පාත්‍ර කිරීමට ලැබෙන අවස්ථාවක් කොකරාන්වාදීන් විසින් අතපසු කරනු ලැබුනොත් ඒ අසීරුවෙනි.
 2. මූල ධර්මවත් මාක්ස්වාදී දේශපාලනය, “පක්ෂ පරිපාලනයට” එරෙහි මූල ධර්ම විරෝධී කට්ටි ගැසීම්වලින් විස්ථාපනය කිරීමේ ප්‍රවනතාවක්. මේ අනුව කොකරාන්වාදී ප්‍රවනතාව පරස්පර විරෝධී පුද්ගලයන්ගේ පෙරමුනකින් සමන්විත වෙයි. ප්‍රධාන වසයෙන් නිව්යෝක් නගරය වටා කේන්ද්‍ර ගත වූනු එක් කන්ඩායමක් ඇමරිකානු ස්ටැලින්වාදී ව්‍යාපාරයට “ඇතුල් වීමේ” උපායකට හිතපක්ෂපාතී වෙයි.
- ප්‍රධාන වසයෙන් ඩිට්‍රොයිට් නගරය මධ්‍යස්ථානය කර ගත්, ගනානුගතික වෘත්තීය සංගමික කොටස්වලින් සමන්විත වන තවත් කන්ඩායමක් ස්ටැලින්වාදීන් වෙත යොමු වීමෙන් අත්පත් කර ගත හැකි වාසි සුලු යැයි සිතත්. එය තමන්ගේ සංශෝධනවාදී දෘෂ්ටිය පදනම් කර ගනුයේ නව කම්කරු නිලධාරයෙහි ස්ථාවරත්වය හා කල් පවත්නා බලය පිලිබද ව අධිතක්සේරුවක් මත ය.

කොකරාන්වාදයට ආකර්ෂණය වූ පුද්ගලයන් අතර

වෙහෙසට පත් වුවෝ ද වෙත්. ඔවුන් හට තව දුරටත් වර්තමාන දුෂ්කර කොන්දේසිවලින් එල්ල කෙරෙන පීඩනයන් දරා සිටිය නො හැකි ය. එහෙයින් ඔව්හු නිෂ්ක්‍රීය භාවයට පසුබසිනු වස් පිලිගත හැකි යුක්ති සහගත කිරීමක් සොයා ගත්.

මූල බර්මාන්මක නො වන මෙම පෙරමුන එක් කොට බදින සීමෙන්විය වනුයේ සම්මත ට්‍රොට්ස්කි වාදයට පවත්නා පොදු දේවේෂ සහගත විරෝධය යි.

3. ඇමරිකාව තුල අපගේ ප්‍රධාන මල්ලව භූමිය විය යුතු මහා නිෂ්පාදන කර්මාන්තවල දේශපාලනික වසයෙන් අප්‍රබුද්ධ කම්කරුවන් කෙරෙන් පක්ෂය බැහැරට යොමු කරවීමේ ප්‍රවනතාවක්.

තත්‍ය වසයෙන් ගත් කල්හි කොකරාන්වාදීහු සමාජවාදී කම්කරු පක්ෂය විසින් මෙම කම්කරුවන් වෙත යාමට සේතුවක් හැටියට උපයෝග කර ගත් සංක්‍රමනික සටන් පාඨ හා ක්‍රියා මාර්ගය අත්හැර දැමූහ. එසේ කරමින් ඔව්හු මෙම මාවත ගත් බහුතරය කම්කරුවන්ගේ පසුගාමීත්වයට අනුගත වන්නේ වෙනි යි තර්ක කලහ.

4. තෙවන ලෝක යුද්ධයට පෙර ඇමරිකානු කම්කරු පන්තිය ඇමරිකානු අධිරාජ්‍යවාදයට එරෙහි ව පෙරලි කාරී විරෝධයකින් පෙරට ඒමට ඇති හැකියාව පිලිබද ඒත්තු ගැනීම බැහැර කිරීම.

ස්ටැලින්වාදයට “තව දුරටත් පාවා දිය නො හැකි ය”, ස්ටැලින් වාදීන්ට එක්සත් ජනපදය තුල විප්ලවයකට නායකත්වය ලබා දීමට පුලුවන් කරවන විප්ලවීය පාර්ශ්වයක් ස්ටැලින්වාදයට ඇත; ස්ටැලින්වාදීන් විප්ලවයට නායකත්වය දීමේ මාවතෙහි දී ට්‍රොට්ස්කිගේ “අදහස්” අවශෝෂනය කර ගනු ඇත; ඒ අනුව යථා කාලයෙහි විප්ලවය “තමන් නිරවද්‍ය භාවයට පත් වනු ඇත.” මෙබදු අධිකතර විශ්වාසයකට සිදී යන විධියේ ග්‍රාමීය අත්හදා බැලීම් සහගත න්‍යාය කරනයක් “චාම” ස්ටැලින්වාදය සමග පවත්වා ගෙන යාම.

6. අලුත් සිදුවීම් හමුවෙහි ස්ටැලින්වාදයට අනුගත වීම. බේරියාගේ කඩා වැටීම හා ඉන් අනතුරුව සෝවියට් සංගමයෙහි සිදු කෙරුණු ඉමහත් විරේක කිරීම් පිලිබද ව පැබ්ලෝගේ නිර්වචනයෙහි දීස් වන ස්ටැලින්වාදය හා සමහන් වීම ඔව්හු ආරක්ෂා කරත්; ඊට පිටුබලය සපයත්. නැගෙනහිර ජර්මානු කම්කරුවන්ගේ දැවැන්ත නැගීම් හා ප්‍රතිසමාජ වාදී වර්ජනය සම්බන්ධයෙන් ස්ටැලින්වාදීන්ගේ ප්‍රතිවිප්ලවීය කාර්ය භාරය ආවරනය කරන පැබ්ලෝගේ තර්ක චිතර්ක ඔව්හු පුනරාවිචාරනය කරත්. බෙමොක්‍රට්ස්කි පක්ෂය දිශාවට ඇමරිකානු ස්ටැලින්වාදයේ හැරීම වාම හැරීමක් තුල වු හුදු “දක්ෂිණාංශික දෙගිඬියාවක්” හැටියට පවා ඔව්හු නිර්වචනය කරත්.

7. සංවිධානය පිලිබද ප්‍රශ්නවල දී ලෙනින්වාදයේ සම්ප්‍රදායන් කෙරෙහි වන අවරෝධය. කලක් ඔව්හු පක්ෂය තුල “ද්වන්ද්ව බලය” තහවුරු කිරීමට යත්ත දැරූහ. පක්ෂයේ වැඩි මනත් බහුතරය විසින් 1953 මැයි සැසි වාරයෙහි දී ඔවුන් මැඩි පවත්වනු ලැබූ කල්හි බහුතරයේ නියමය පරිදි

ක්‍රියා කිරීමට හා සැසිවාරය විසින් තීන්දු කෙරුණු ආකාරයට දේශපාලනික මාවත ගැනීමට ඔව්හු ලිඛිත එකඟතාවක් පල කලහ. අනතුරුව ඔව්හු එම එකඟතාව බිඳ හෙලූහ; පක්ෂ කටයුතුවල දී කන්ඩායම්වාදී කඩාකප්පල් කිරීම වඩාත් උත්සන්න හා වලිප්පු සහගත මට්ටමකින් කර ගෙන යාම යලි ආරම්භ කලහ.

කොකරාන්වාදයේ ප්‍රධාන අංග ලක්ෂණ අපි ඉහත ගෙන හැර දැක්වීමු. පක්ෂය තුල කොකරාන්වාදය කිසි ම දාක දුර්වල සුලුතරයකට වැඩි යමක් නො වී ය. පක්ෂ නායකත්වයට පිටුපසින් පැබ්ලෝගෙන් ලද ආධාරය හා උනන්දු කිරීම නිසා නො වේ නම් කිසි ම දාක අඟුණවාදයේ අභියෝග ම දුර්වල හා රෝගී ප්‍රකාශනයට වැඩි යමක් නො වනු ඇත.

පැබ්ලෝගේ රහසි ගත උනන්දු කිරීම් හා පිටුබලය සැපයීම් අපගේ මැයි සැසි වාරය අවසන් වු ටික දිනකින් ම එලිදරව් කරනු ලැබුණි. එහෙත් පටන් පැබ්ලෝ අපගේ පක්ෂයේ සංශෝධනවාදී කන්ඩායමක් සමග විවෘත සහයෝගීත්වයකින් ක්‍රියා කරයි. පක්ෂ අරමුදල් කඩාකප්පල් කිරීම, පක්ෂ කටයුතු අඩාල කිරීම හා හේදයකට සුදානම් වීම උදෙසා මෙම කන්ඩායම ගෙන යන උද්ඝෝෂනයට පැබ්ලෝ ආවේශය ලබා දෙයි.

පැබ්ලෝ-කොකරාන් කන්ඩායම මෙම දෝගී පිලිවෙත, නිව් යෝර්ක් නුවර පැවැත්වුණු පක්ෂයේ 25 වන සංවත්සරෝත්සවය සංවිධාන ගත ව වර්ජනය කිරීමෙන් කුලගැන්වුණ; නිව් යෝර්ක් නගර සභා මැතිවරණ උද්ඝෝෂනයේ අවසන් රැලියක් හා මෙම සංවත්සරෝත්සවය ආබද්ධ විය.

මෙම දෝගී, වර්ජන බිඳීමේ ක්‍රියාකාරිත්වය යථා වසයෙන් සමන්විත වුයේ ඇමරිකානු ට්‍රොට්ස්කිවාදයේ 25 වසරක අරගලයට විරුද්ධ සංවිධානාත්මක ප්‍රකාශනයකිනි. ඒ හා සමග ම එය 1928 ඔක්තෝබරයේ දී ඇමරිකානු ට්‍රොට්ස්කිවාදයේ ආරම්භක න්‍යෂ්ටිය පිටුවහල් කලා වු ස්ටැලින්වාදීන්ට සපයන ලද වෛෂයික ආධාරයක් ද විය.

මෙම රැස්වීම සංවිධානාත්මකව වර්ජනය කිරීම යථාර්ථ වසයෙන් ගත් කල්හි නිව් යෝර්ක් නගර සභා නිලවරනය පිලිබද සමාජවාදී කම්කරු පක්ෂ උද්ඝෝෂනයට විරුද්ධ ව එල්ල කෙරුණු ප්‍රකාශනයක් විය.

මෙම දෝගී පක්ෂ විරෝධී ක්‍රියාවට සහභාගි වු සියල්ලන් ම විසින් තමන් දිගු කාලීන ව සුදානම් කෙරුණු හේදය පරිසමාප්තියට පත් කෙරුණු අතර පක්ෂ සාමාජිකත්වයට ඇති සියලු ම අයිතිවාසිකම් ද අත්හැර දමනු ලැබින.

නිල වසයෙන් මෙම කරුණ වාර්තා ගත කරමින්, සමාජවාදී කම්කරු පක්ෂයේ 25 වන වාර්ෂික සැසිවාරය, වර්ජනය සංවිධාන කලා වු ජාතික කමිටු සාමාජිකයන්ගේ සාමාජිකත්වය තහනම් කලේ ය. එසේ ම මෙම දෝගී, වර්ජන බිඳීමේ ක්‍රියාවට සහභාගි වු සියල්ලන් හා ඊට තමන්ගේ අනුමැතියක් නැති බව ප්‍රකාශ කිරීම ප්‍රතික්ෂේප කලවුන් ඒ හේතුවෙන් තමන් සමාජවාදී කම්කරු පක්ෂ සේනාංක

කෙරෙන්න පරිබාහිර වන බව ද ප්‍රකාශයට පත් කළේ ය.

ස්ටැලින්වාදී ජාත්‍යන්තරයේ විධි ක්‍රම

සංශෝධනවාදී කොක්රාන් ප්‍රවනතාව සමග රහසි ගත ව සම්බන්ධතා පවත්වන අතරවාරයෙහි සමාජවාදී කම්කරු පක්ෂ නායකත්වයට තවත් මුහුණක් පෙන්වීමේ පැබ්ලෝගේ වංචනිකත්වය ට්‍රොට්ස්කිවාදයේ සම්ප්‍රදායන්ට පිටස්තර වූ විධි ක්‍රමයක් වන්නේ ය. එහෙත් එය අයත් වන සම්ප්‍රදායක් ද පවතී. එනම්, ස්ටැලින්වාදය යි. ක්‍රෙම්ලනය විසින් උපයෝග කර ගනු ලැබුණු එබඳු උපක්‍රම කොමියුනිස්ට් ජාත්‍යන්තරය දූෂනය කිරීමෙහි ලා හේතුකාරක විය.

මේ පිලිබඳ ව අප බොහෝ දෙනෙකුට 1923-28 කාල පරිච්ඡේදයෙහි ලද පුද්ගලික අත්දැකීම් ඇත.

ක්‍රියාත්මක වීමේ මෙම විධිය පැබ්ලෝගේ පැත්තෙන් ඇති වූ හුදකලා අපසරනයක් නො වේ ය යන්නට දැන් ඇති සාක්ෂි තීරණාත්මක ය. මෙහි දී නො වෙනස් වන මෝස්තරයක් දිගින්දිගට ම දිස් වෙයි.

නිදර්ශන වසයෙන්, හතර වන ජාත්‍යන්තරයේ නායක යුරෝපීය ශාඛාවන්ගෙන් එකක ප්‍රමුඛ පක්ෂ නායකයෙකුට පැබ්ලෝගෙන් මෙබඳු නියෝගයක් ලැබුණි: “හතර වන ලෝක සම්මේලනය වන තුරු බහුතරයේ පිලිවෙතත් ජාත්‍යන්තරයේ විනයන් ආරක්ෂා කරන්නකු ලෙස පැවතිය යුතු ය.” නියෝගයත් සමග ම පැබ්ලෝ යම් හෙයකින් තම නියෝගයට අකීකරු වුව හොත් එහි එල විපාක භක්ති විදින්නට සිදු වනු ඇති බවටත් තර්ජනය කළේ ය.

පැබ්ලෝ මෙහි දී උපයෝග කර ගන්නා බහුතරය යන වචනය, ඔහු සරල ව ම තමන් ද තමන්ගේ සංශෝධනවාදී නවීකරනයන්ගෙන් මෝහනය වූ කුඩා සුලුතරය ද හැදින්වීමට යොදන නිරතංකාර ලේඛලය වෙයි. පැබ්ලෝගේ අලුත් පිලිවෙත ට්‍රොට්ස්කිවාදයේ මූලික ක්‍රියා මාර්ගය හා ප්‍රවණතා ලෙස ගැටේ. ලෝක ට්‍රොට්ස්කිවාදී ව්‍යාපාරයේ බොහෝ කොටස් තුල එය සාකච්ඡා වීමට පටන් ගැනුණා පමණි. එය එක ද ට්‍රොට්ස්කිවාදී සංවිධානයක පිටබලය නො ලබන හෙයින් හතර වන ජාත්‍යන්තරයේ සම්මත නිල පිලිවෙතින් සමන්විත නො වේ. සාකච්ඡාවක් කරන තුරු හෝ ජන්දයක් පවත්වන තුරු නතර නො වී, ලෝක පරිමාණ සංවිධානය මත තමන්ගේ සංශෝධනවාදී අදහස් උදහස් පැවීමට දරන උද්ධවිප උත්සාහය කෙරෙහි උද්ගත වන්නා වූ කෝපය අපට ලැබුණු පලමු වාර්තාවන්ගේ ඇගවුම් කෙරේ. හතර වන ජාත්‍යන්තරය වැඩිමනත් බහුතරයකින් පැබ්ලෝගේ පිලිවෙත ප්‍රතික්ෂේප කිරීම ඒකාන්ත යැයි පැවසීමට සෑහෙන තොරතුරු දැනට මත් අප සතු ව පවතියි.

පැබ්ලෝගේ සංශෝධනවාදී දේශපාලනික පිලිවෙත විවේචනය කිරීමෙන් වලකින හැටියට, හතර වන ජාත්‍යන්තරයේ කොටසක නායකයෙකුට පැබ්ලෝ කල ඒකාධිපති අනාඥාව ඇති තරම් දුෂ්ට ය. එහෙත් පැබ්ලෝ එතැනින් නතර නො වී ය. මෙම නායකයාට මුකවාඩිම බැඳ, ඔහුගේ අත්දැකීම්වලින් දැනීමෙන් හා අන්තර්-ඥානයෙන් පක්ෂ නායකත්වයට හා අනුගාමිකත්වයට එල ප්‍රයෝජන

ලැබිය හැකි වන විධියේ නිදහස් සාකච්ඡාවකට සහභාගි වීමෙන් ඔහු වලක්වා ලීමට යන්න දරන අතරවාරයෙහි පැබ්ලෝ සංවිධානාත්මක වසයෙන් ක්‍රියා කිරීමටත් පෙරට ගියේ ය. ඔහුගේ උත්සාහය වූයේ මෙම කොටසෙහි නායකත්වයට විරුද්ධ ව යුද්ධ ප්‍රකාශ කරනු පිණිස සුලුතර සංශෝධනවාදී කන්ඩායමක් කැටි කර ගැනීම ය.

මෙම වැඩ පිලිවෙල උද්ගත වූයේ, ස්ටැලින්වාදයේ බලපෑම යටතේ පරිහානි ගත වූ කොමියුනිස්ට් ජාත්‍යන්තරයේ ප්‍රගුප්පනය සම්ප්‍රදායෙහි. මීට වැඩි හේතුවක් නො තිබුණත්, හතර වන ජාත්‍යන්තරය අභ්‍යන්තරික කුණු වීමෙන් ආරක්ෂා කරනු පිණිස, පැබ්ලෝවාදය හා අවසානයක් දක්වා සටන් කිරීම අවශ්‍ය වන්නේ ය. මෙබඳු උපායන්ට පැහැදිලි අරමුණක් ඇත. මේවා පැබ්ලෝවාදී සුලුතරය සුදානම් කරන කුමන්ත්‍රණයක කොටසක් වෙයි. පැබ්ලෝගේ පරිපාලනමය බලතල උපයෝග කර ගෙන ඔහුගේ සංශෝධන වාදී පිලිවෙත හතර වන ජාත්‍යන්තරය මත පැටවීමට ඔහුහු අපේක්ෂා කරත්. ඊට එරෙහි ව ඇති වන ප්‍රතිරෝධයට හේද වීම් හා පලවා හැරීමවලින් පිලිතුරු දීම ඔවුන්ගේ අදහස යි.

දැන් හොඳින් ම පැහැදිලි ව තිබෙන පරිදි මෙම ස්ටැලින්වාදී සංවිධානාත්මක ක්‍රියා කලාපය ආරම්භ වූයේ මීට වසර එක හමාරකටත් වඩා පූර්වයෙන් හතර වන ජාත්‍යන්තරයේ ප්‍රන්ස ශාඛාවෙහි බහුතරයට එරෙහි ව පැබ්ලෝගේ විනාශකාරී උද්ඝෝෂනයෙහි දී ඔහු විසින් තම පරිපාලන බල තල තිරණවිත අයුරින් අපවාරයෙහි යෙදීමත් සමග ය.

ජාත්‍යන්තර ලේකම් මන්ඩලයේ නියෝගයෙන්, ප්‍රන්ස ශාඛාවෙහි තේරී පත් වූ බහුතරය පක්ෂයේ දේශපාලනික කටයුතු කිරීමට එයට පවත්නා අයිතින් ක්‍රියාත්මක කිරීමෙන් වලක්වනු ලැබුණි. ඒ වෙනුවට දේශපාලනික මන්ඩලය හා මුද්‍රනාලය “පක්ෂ කොමිසමක” පරිපාලනය යටතට පත් කෙරින.

බහුතරයක් පෙරලා දමනු පිණිස, සුලුතරයක් උපයෝග කර ගැනුමේ මෙම හිතුවක්කාර ක්‍රියා කලාපය, එම අවස්ථාවෙහි දී අපි ගැඹුරින් ම හෙලා දුටුවෙමු. මේ ගැන අසන්නට ලැබුණු වහා ම වඩාත් බලගතු ක්‍රියා මාර්ගයක් නො ගැනීමේ වරද අපි පිලිගනිමු. මෙම වරදට හේතු වූයේ සැබෑ කරුණු පිලිබඳ ව ප්‍රමාණවත් අවබෝධයක් අප තුල නො වීම යි. පැබ්ලෝ හා ප්‍රන්ස ශාඛාව අතර පැවති මතභේද උපාය සම්බන්ධිත ඒවා යැයි අපි සිතුවෙමු. එහෙයින් අපි පැබ්ලෝගේ සංවිධානාත්මක පිලිවෙත් ගැන අපගේ සැකසංකා තිබිය දී ම පැබ්ලෝගේ පක්ෂය ගත්තෙමු. මාස ගනනක් තිස්සේ පැවතුණු විනාශකාරී කන්ඩායමක අරගලයෙන් අනතුරුව බහුතරය පලවා හරිනු ලැබුණි.

පතුවෙන් ම ගත් කලින් මත හේද ඒවායේ ස්වභාවයෙන් ක්‍රියා මාර්ගික විය. සත්‍යය නම් බහුතරයේ ප්‍රන්ස සහෝදරවරුන් අපට වඩා පැහැදිලි ව, සිදු වෙමින් පැවති දේ දැකීම යි. “අනාගතයට, හතර වන ජාත්‍යන්තරයේ පැවැත්මට ම පවා බරපතල විනාශයක අනතුර බලපවත්වන බව” ඔවුන්ගේ පක්ෂයේ අට වන සම්මේලනය විසින් ප්‍රකාශයට පත් කෙරින. එම සම්මේලනයෙන් තව දුරටත්

මෙසේ ද කියැවින: “බියගුලු බවින් ද සුලු ධනේශ්වර ධාරනාවාදයෙන් ද නිපන් සංශෝධනවාදී සංකල්ප එහි නායකත්වය තුල දෘෂ්‍යමාන වෙයි. කන්ඩායම්වල ජීවිතයෙන් කැඩී වෙන් වූ ජාත්‍යන්තරයේ වඩාත් බරපතල දුර්වලතා පුද්ගලික පරපාලනයක් පිලිබඳ පද්ධතිය ස්ථාපිත වීමට ක්ෂණික ව බල පා තිබේ. මෙම පුද්ගලික පරපාලනයන් එහි ප්‍රජාතන්ත්‍ර විරෝධී විධි ක්‍රමන් පාදක වී ඇත්තේ ට්‍රොට්ස්කිවාදී ක්‍රියා මාර්ගය සංශෝධනය කිරීමත් මාක්ස්වාදී විධි ක්‍රමය අත්හැර දැමීමත් මත ය.” (ලා වෙර්ටේ, සැප්තැම්බර් 18, 1952)

මුල මහත් ප්‍රත්ස තත්වය ම, අනතුරුව ඇති වූ වර්ධනයන්හි ආලෝකයෙන් පිරික්සිය යුතු ය. මැන දී පැවති මහා වැඩ වර්ජනයෙහි දී ප්‍රත්ස ශාඛාවෙහි බහුතරය ඉෂ්ට කල කාර්ය භාරය ඉතාමත් ම තීරනාත්මක ආකාරයෙන් ප්‍රකට කරනුයේ ඔවුන් සම්මත ට්‍රොට්ස්කිවාදයේ මුල ධර්ම ඔසවා තැබිය යුත්තේ කෙසේ දැයි යන්න දන්නා බව යි. හතර වන ජාත්‍යන්තරයේ ප්‍රත්ස ශාඛාව අයුක්ති සහගත අයුරින් නෙරපා හරිනු ලැබුණි. ලා වෙර්ටේ පුවත්පත වටා කන්ඩායම් ගත වූ ප්‍රත්ස බහුතරය, ප්‍රත්සයේ සැබෑ ට්‍රොට්ස්කිවාදීන් වන අතරෙහි සමාජවාදී කම්කරු පක්ෂය විසින් විවෘත ලෙසින් ඒ අයුරින් පිලිගනු ලැබේ.

පැබ්ලෝ හතර වන ජාත්‍යන්තරයෙහි වින ශාඛාවේ දේශපාලනික - ආස්ථානය මඬ ගැසීම් ද සහිත ව ඉදිරිපත් කරන අයුරු වෙසෙසින් ම පිලිකුල දනවයි. පැබ්ලෝ කන්ඩායම විසින් ඔවුන් “කට්ටිවාදීන්” ලෙස “ච්ඡලවයෙන් පලා යන සරනාගතයන්” ලෙස විභූතය කෙරී ඇත.

පැබ්ලෝ කන්ඩායම විසින් හිතාමතා නිර්මානය කෙරුණු ධාරනාවට පටහැනි ව, වින ට්‍රොට්ස්කිවාදීන් ක්‍රියා කලේ, වින කම්කරු පන්තියේ නිර්වෘෂ්ච විඡලවීය නියෝජිතයන් ලෙස ය. ඝාතනය කරනු පිණිස 1918 ච්ඡලවයෙහි ලක්සම්බර්ග් ලා හා ලිබ්නෙක්ට් ලා තෝරා බේරා ගත් පර්මනියෙහි නොස්කේවරුන් හා මිඛිමාන්වරුන් අනුව යමින්, ස්ටැලින්, සෝවියට් සමාජවාදී සමුහාන්ඩු සංගමය තුල, ලෙනින්ගේ බොල්ෂෙවික්වරුන් මුල මහත් පරම්පරාව ම ඝාතනය කරනු පිණිස තෝරා බේරා ගත් පර්ද්දෙනි, මාඕ පාලන තන්ත්‍රය වින ට්‍රොට්ස්කිවාදීන් ඔවුන්ගේ කිසිදු වරදකින් තොර ව ම තම ගොදුරු ලෙස වෙන් කර ගත්තේ. එහෙත් ස්ටැලින්වාදය කෙරෙහි පැබ්ලෝගේ සහනශීලී පිලිවෙත නො ඉවසිලි සහගත අයුරින් ඔහු යොමු කරවනුයේ අප වින සහෝදරවරුන්ගේ ස්ථිරසාර මුල ධර්මාන්මක ආස්ථානය මත අදුරු පැහැ තවරන අතරවාරයේ මාඕ ආන්ඩුව රෝස පැහැ ගැන්වීමට ය.

කල යුතු දෙය

හකුලුවා දක්වතොත්: පැබ්ලෝගේ සංශෝධනවාදය හා සාම්ප්‍රදායික ට්‍රොට්ස්කිවාදය අතරෙහි බෙදුම් කඩන කෙතරම් ගැඹුරු දැයි කිව හොත්, දේශපාලනික ව සංවිධානාත්මක ව හෝ කිසිදු සම්මුතියක් ඇති කර ගැනුමට පුලුවන්කමක් නැත. සැබවින් ම බහුතර මතය පිලිබිඹු කරන ප්‍රජාතාන්ත්‍රික තීන්දුවලට එලඹීමට අවසර නො දෙන බව පැබ්ලෝ කන්ඩායම පෙන්වුම් කර ඇත. ඔවුන්ගේ සාපරාධී පිලිවෙතට පුර්න යටත් වීමක් ඔවුහු ඉල්ලා සිටිත්. සියලු ම සම්ප්‍රදායික සම්මත ට්‍රොට්ස්කිවාදීන් හතර වන ජාත්‍යන්තරයෙන් එලවා දැමීමට හෝ ඔවුන්ට මුකවාඩම් බැඳීමට හා මාංවු දැමීමට ඔවුහු අදිටන් කර ගෙන සිටිත්.

ඔවුන්ගේ උපක්‍රමය වූයේ, තමන් තුල ස්ටැලින්වාදය කෙරෙහි වූ මිත්‍රශීලීත්වය ටිකෙන් ටික එන්නත් කිරීම හා එසේ ම සිදු වන දෙය දැක එයට විරෝධය පාන්නට පැමිණෙන්නන්ගෙන් ටිකෙන් ටික නිදහස් වී ගැනීම ය. පැබ්ලෝවාදී ක්‍රියා හා උපායික මග හැරීම් බොහොමයක අපුරු දෙබිඬි ලක්ෂනය පැහැදිලි කල හැකි වනුයේ එපරිද්දෙනි.

පැබ්ලෝ කල්ලිය මෙම මුල ධර්ම විරහිත හා මැකියවෙලියානු උපාමාරු දැමීමවලින් මේ දක්වා කිසියම් සාර්ථකත්වයක් අත්පත් කර ගෙන ඇත. එහෙත් වෙනස් විමේ ගුණාත්මක ලක්ෂය එලඹ තිබේ. දේශපාලනික ප්‍රශ්න උපාමාරු පුපුරුවා ගෙන ඉස්මතු වී ඇති අතර, මෙතැන් පටන් සටන එලිමහනෙහි කෙරෙනු ඇත.

හතර වන ජාත්‍යන්තරයේ අනුගාමිකත්වයෙන් බැහැර ව සිටීමට අපට බල කෙරී ඇති තත්වයක, එවන් බාහිර ආස්ථානයක සිටීමින් හතර වන ජාත්‍යන්තරයේ ශාඛාවලට උපදෙසක් දීමට අපට හැකි නම්, ක්‍රියා කිරීමට, තීරනාත්මක ව ක්‍රියා කිරීමට, කාලය එලඹ ඇතැයි අප සිතන බව අපි පවසමු. පැබ්ලෝ විසින් අධිකාරය පැහැර ගනු ලැබීමට විරුද්ධ ව, හතර වන ජාත්‍යන්තරයේ සම්ප්‍රදායික ට්‍රොට්ස්කිවාදී බහුතරයට තමන්ගේ අධිෂ්ඨානය තහවුරු කිරීමට කාලය එලඹ තිබේ.

ඊට අතිරේක ව ඔවුන් පැබ්ලෝ හා ඔහුගේ ඒජන්තයන් තනතුරුවලින් ඉවත් කල යුතු ය; සම්මත ට්‍රොට්ස්කිවාදය ඔසවා තබමින්, දේශපාලනික හා සංවිධානාත්මක වසයෙන් නිරවද්‍ය මාවතක ව්‍යාපාරය තබා ගැනුමට තමන් දන්නා බව භාවිතයෙහි දී ඔප්පු කල කේඩර මගින් එම තනතුරු පුරවාලිය යුතු ය.

සහෝදරාන්මක ට්‍රොට්ස්කිවාදී සුබ පැතුම් සමග,
සමාජවාදී කම්කරු පක්ෂයේ ජාතික කමිටුව.